

Юли Це

Корпус деликти

Един процес

Издаването на това произведение е спонсорирано от ТРАДУКИ, европейска мрежа за литература, съвместна инициатива на Австрийското федерално министерство на европейските и интернационалните работи, на Министерството на външните работи на Федерална република Германия, на швейцарската културна фондация Про Хелветия, на КултурКонтакт Австрия, на Гьоте-Институт, на словенската агенция за книги ЈАК и на фондацията С. Фишер.

traduki 

Die Herausgabe dieses Werks wurde gefördert durch TRADUKI, ein literarisches Netzwerk, dem das Bundesministerium für europäische und internationale Angelegenheiten der Republik Österreich, das Auswärtige Amt der Bundesrepublik Deutschland, die Schweizer Kulturstiftung Pro Helvetia, KulturKontakt Austria, das Goethe-Institut, die Slowenische Buchagentur JAK und die S. Fischer Stiftung angehören.

Juli Zeh
Corpus Delicti
© Schöffling & Co. Verlagsbuchhandlung GmbH,
Frankfurt am Main 2009

© Фондация С. Фишер по поръчение на програма ТРАДУКИ – за превода, 2010
© Кремена Филчева – художествено оформление, 2010
© АТЛАНТИС ♦ КЛ – за българското издание, 2010

ISBN 978-954-9621-51-8

Юли Це

Корпус деликти

Един процес

Превод от немски
Ива Иванова

АТЛАНТИС ♦ КЛ
София, 2010

Поредица „Вълшебната планина“

Съвременна проза от Германия, Австрия и Швейцария

Хайнрих Бьол. *Групов портрет с дама*

Урс Вигмер. *В Конго*

Гюнтер Грас. *Моето столетие*

Ханс Улрих Трайхел. *Изгубеният*

Бернхард Шлинк. *Четецът*

Гюнтер Грас. *Рачешката*

Томас Бернхард. *Племенникът на Витгенщайн*

Бернхард Шлинк. *Бягства от любов*

Томас Бернхард. *Крушенецът*

Ханс-Улрих Трайхел. *Земният Амур*

Уве Тим. *Например брат ми*

Мартин Зутер. *Перфектен приятел*

Даниел Келман. *Аз и Камински*

Мартин Зутер. *Тъмната страна на луната*

Томас Бернхард. *Изличаване*

Гюнтер Грас. *Да люспиш лука*

Ханс Магнус Енценсбергер. *Йозефине и аз*

Урс Фас. *Любовен архив*

Зилке Шойерман. *Часът между деня и нощта*

Роберт Музил. *Човекът без качества*

Юлия Франк. *Вещица по пладне*

Гюнтер Грас. *Старата камера*

Томас Бернхард. *Моите награди*

Очаквайте

Уве Телкамп. *Кулата*

Томас Бернхард. *Дървосекачество*

На Бен

Предговор

Здравето не е еднозначно с отсъствието на болест – то е състояние на съвършен физически, духовен и социален комфорт.

Здравето може да бъде дефинирано като безметежна животелна струя до всички части, органи и клетки на тялото, като състояние на духовна и физическа хармония, като свободно разгръщане на биологичния енергиен потенциал. Здравият организъм се намира в живо взаимодействие със заобикалящия го свят. Здравият човек се чувства свеж и дееспособен. Той притежава оптимистична нагласа, духовна мощ и стабилна психика.

Здравето не е застинала, а динамична връзка на човека със самия себе си. Здравето се нуждае от всекидневна поддръжка и подсилване – в продължение на цели десетилетия, та чак до патриаршеска възраст. Здравето не е усреднена величина, а нарастваща норма и индивидуален рекорд. То е воля, която е станала видима, то е израз на несекващите волеви сили. Здравето започва с усъвършенстването на отделния индивид и се простира до съвършено изваяното обществено битие. Здравето е целта на естествената воля за живот и поради тази причина е естествена цел на обществото, правото и политиката. Човек, който не се стреми да бъде здрав, не ще се разболе, той вече е болен.

(Из предговора към: Хайнрих Крамер, „Здравето като принцип на държавна легитимност“, Берлин, Мюнхен, Щутгарт, 25–о издание).

Присъдата

В ИМЕТО НА МЕТОДА!

ПРИСЪДА

ОТНОСНО НАКАЗАТЕЛНО ДЕЛО СРЕЩУ

Миа Хол, германска гражданка, биолог.

Поради правонарушениа срещу МЕТОДА

второ наказателно отделение на областния съд на открито заседание, в състав:

1. Председателстващ съдия на областния съд д-р Ернест Хутинайдер – в качеството си на председател

2. Областен съдия д-р Хагер и областен съдия Щок – членове на съдебния състав

3. Съдебни заседатели

а) Ирмгард Гелинг, домакиня

б) Макс Маринг, търговец

4. Прокурор Бел – представител на прокуратурата

5. Адвокат д-р Луц Розентретер – защитник

6. Съдебен асистент Данер – съдебен служител в деловодството,

взе следното решение:

I. Подсъдимата е виновна за извършени правонарушения срещу МЕТОДА, както и за подготовката на терористична война, което по същество е равнозначно със застрашаване на обществения мир, боравене с токсични субстанции и преднамерен отказ от задължителни прегледи в ущърб на всеобщото благо.

II. Поради това се осъжда на замразяване за неопределено време.

III. Подсъдимата е длъжна да поеме разноските по съдебното дело, както и задължителните такси.

Вследствие казаното дотук...

В средата на деня, в средата на столетието

Гора застила броеницата хълмове, оградили отвсякъде следите се един в друг градове. Предавателни кули се целят в реха-ви облаци, чиито кореми отдавна вече не сивеят от лошия дъх на една цивилизация, която в миналото е смятала, че доказва присъствието си на тази планета предимно чрез изпускане на безчет вредни емисии в атмосферата. Тук-там голямото око на някое езеро, окичено с ресници от тръстика, наднича към небето и залива изоставените от десетилетия мини за чакъл и въглища. Недалеч от езерата културни центрове са намерили подслон в изоставени фабрики; участък от изоставена магистрала, заедно с камбанариите на няколко изоставени църкви, съграждат живописен, макар и рядко посещаван музей на открито.

Тук вече нищо не вони. Тук вече никой не разравя и разкъсва, не опушва и опожарява. Тук укротеното човечество е престанало да напада природата, а по този начин – и самото себе си. Къщички-кубчета с бели фасади са пръснати по хълмовете, съгъстват се и прерастват в терасовидни жилищни комплекси. Плоските покриви се сливат в безкрайна мозайка, разстилат се до хоризонта и наподобяват застинал океан, който отразява синята небесна шир: милиони соларни клетки, наредени плътно една до друга.

Магнитни трасета за влакове-стрели разкъсват гората във всички посоки. На пресечната им точка, някъде в средата на блестящото море от покриви, сиреч в средата на града, в средата на деня и в средата на двадесет и първия век – именно там започва нашата история.

Правораздавателните органи са се заели със своите рутинни задачи под прекомерно издължения плосък покрив на районния съд. Климатикът в зала 20/09, където се гледат помирителните дела от буква „У“ до буква „Х“, е нагласен точно на 19,5 градуса, защото човек мисли най-добре на тази температура. Софи никога не идва на работа без жилетка, дори я облича под тогата, когато води наказателни дела. Вдясно от нея има куп преписки, които току-що е обработила. Купчината вляво, която предстои да бъде обработена, е по-малка. Съдийката е завързала русите си коси на конска опашка и в този си вид все още прилича на някогашната усърдна студентка от аудиториите на юридическия

факултет. Взира се в екрана и в същото време гризе някакъв молив. Дръпва го от устата си, щом среща погледа на застъпника на обществените интереси. С Бел са състуденти, а той още преди осем години е можел да изнася умопомрачителни доклади относно инфекциите в устната кухня, причинени от орален контакт с чужди тела, заразени с микроби. Сякаш в някоя обществена зала в страната има микроби!

Бел се е разположил срещу нея, с книгата си заема доста голяма част от масата, докато застъпникът на частните интереси се е свил на късата страна от общата маса. Застъпниците на обществените и частните интереси делят една и съща маса, за да бъде подчертано всеобщото разбирателство – това създава на двамата посредници доста неудобства, но в същото време представява добра традиция в правораздаването. Картината на стената се сменя, щом Бел вдигне десния си показалец. В момента се вижда снимката на млад мъж.

– Малозначително престъпление – казва Софи. – Или има предишни обвинения? Минали присъди?

– Никакви – бърза да увери застъпникът на частните интереси. Розентретер е симпатично момче. Смути ли се, прокарва ръка по главата си, а сетне се опитва да пусне на пода откъснатите косми колкото се може по-незабелязано.

– Значи, еднократно превишаване на кофеина в кръвните стойности – казва Софи. – Писмено предупреждение, достатъчно е. Съгласни?

– Абсолютно. – Розентретер поглежда застъпника на обществените интереси в очакване на реакцията му. Последният кимва одобрително. Софи премества още една преписка от лявата върху дясната купчина.

– И така, колеги – казва Бел. – Следващият случай, за жалост, не е толкова прост. Най-вече теб няма да те зарадва, Софи.

– С деца ли е свързан?

Бел повдига показалеца си, фотографията на стенния екран се сменя. Вижда се снимката на мъж на средна възраст. Голо тяло, в цял ръст. Отпред и отзад. Отвън и отвътре. Рентгенови снимки, ултразвук, ядрена томография на мозъка.

– Това е бащата – казва Бел. – Вече многократно наказван за злоупотреба с токсични субстанции от групата на никотина и етанола. Днес е при нас за нарушаване на закона за ранно разпоз-

наване на болестите в кърмаческа възраст.

По лицето на Софи се изписва угриженост.

– Каква е възрастта на детето?

– Осемнайсет месеца. Момиченце. Бащата е занемарил задължителната профилактика от степени Г2 и Г5 до Г7. И което е по-драматично: поредицата от задължителни изследвания на детето не е направена. Не са изключени церебрални смущения, не е установено дали има алергия към нещо.

– Ама че мърлящина! Как е могло да се случи?

– Компетентният съдебен лекар многократно е напомнял на обвиняемия за неговите задължения и в крайна сметка се е обърнал към надзора. И представете си: когато надзорът си осигурил достъп до жилището, намерил горкото пеленаче в плачевно състояние. Недохранено, с нервно повръщане, придружено с диария. Буквално се валяло в собствените си изпражнения. Само още няколко дни, и щяло да бъде прекалено късно.

– Ужас! Та това мъниче няма как да си помогне само!

– Мъжът има лични проблеми – вметва Розентретер. – Той е самотен родител и...

– Разбирам. Но въпреки всичко детето си е негово!

Примиреният жест на Розентретер показва, че по принцип споделя мнението на Софи. Тъкмо е отпуснал ръка, и ето че вратата на заседателната зала се отваря. Влизаният не е почукал и видимо не се старае да избягва излишните шумове. Движи се с естествената увереност на човек, пред когото се отварят всички врати. Костюмът му стои безупречно и притежава онази премерена небрежност, без която няма истинска елегантност. Косите му са тъмни, очите – черни, крайниците – издължени, но не и лишени от грация. Движенията му напомнят измамната невъзможност на дива котка, която макар да се припича на слънцето мързеливо и с полузатворени очи, в следващия миг е готова да нападне. Само онзи, който познава Хайнрих Крамер по-отблизо, знае за неспокойните му пръсти, чието потрепване не обича да показва, ето защо крие ръцете си в джобовете на панталона. На улицата носи бели ръкавици, които сваля в този момент.

– Нека здравето е с вас, господа.

Слага куфарчето си върху една от масите за посетители и си придърпва стол.

– Нека здравето е с вас, господин Крамер! – подвиква Бел.

– Пак ли на лов за любопитни истории?

– Четвъртата власт никога не спи.

Бел се ухилва, но смехът му секва, щом проумява, че Крамер не се шегува. Последният се привежда, сбръчква чело и се взира в застъпника на частния интерес така, сякаш не може да се досети кой точно е този човек.

– Нека здравето е с вас, Розентретер – набляга той на всяка сричка.

А Розентретер кимва едва-едва и забива взор в своите преписки. Крамер подръпва ръбовете на панталона си, кръстосва крака, докосва страната си с пръст и се опитва да заеме позата на незабележим слушател, което за човек от неговия калибър представлява безуспешно начинание.

– Да се върнем на случая – казва Софи демонстративно делово. – Какво предлага застъпникът на обществените интереси?

– Три години.

– Малко е пресилено – продумва Розентретер.

– Не смятам така. Трябва да набием в главата на този дръвник, че е застрашил живота на своята дъщеря.

– Компромис – бързо се намесва Софи. – Две години съдебен психиатричен контрол, който може да изтърпи в домашни условия. Назначаване на медицинско лице за настойник на момиченцето, бащата продължава обучението си в областта на медицината и хигиената. Така ще бъдем сигурни, че на детето няма да му се случи нищо, а семейството ще получи още един шанс. Вашето мнение?

– Тъкмо това исках да предложа – казва Розентретер.

– Чудесно – усмихва се Софи, а към Бел: – Вашата обосновка?

– Занемаряването на медицинските и хигиенните грижи застрашава здравето на детето. Родителското право не предполага разрешение за увреждане на детето. Законът слага знак за равенство между съзнателното допускане на заплахата и нарочното причиняване на страдание. Вследствие казаното дотук наказателната мярка се ориентира към тежко телесно увреждане.

Софи си отбелязва нещо.

– Одобрявам – казва тя и отмества преписката. – Да се надяваме, че сме решили случая по най-добрия начин.

Крамер кръстосва краката си в обратна посока и отново се смълчава.

– И така, продължаваме – Бел вдига показалец. – Миа Хол.

Жената на екрана би могла да бъде както на четиридесет, така и на двадесет. Рождената дата доказва, че истината, както обикновено, е някъде по средата. Ликът ѝ излъчва онази странна чистота, която озарява и присъстващите, и която придава на всяко изражение невинност, безвремие, почти младенчество: обаянието на човек, пощаден от болката през целия си живот. Миа доверчиво се взира в наблюдателите. Голото ѝ тяло е източено, но си личи, че е тренирано и с високи съпротивителни сили.

– Навярно пак имаме малозначително престъпление – Софи надзърта в новата преписка и потиска една прозявка.

– Повторете името. – Това беше Крамер. Макар обаждането му да не бе високо, гласът му възцарява гробно мълчание в залата. Тримата юристи го поглеждат смяно.

– Миа Хол – казва Софи.

С движение, сякаш пропъжда муха, Крамер дава знак на съдийката да продължи помирителното производство. Едновременно с това измъква от джоба електронен бележник и започва да си води записки. Софи и Розентретер бегло се споглеждат.

– Какво имаме тук? – пита Софи.

– Занемаряване на задължителните доклади – започва Бел. – Сведенията за сън и хранене от текущия месец не са представени. Внезапен срив на спортния профил. В домашни условия не са направени измерванията на кръвното налягане, както и тестовете за урина.

– Покажете ми общите данни.

По знак на Бел на екрана започват да се нижат дълги списъци. На кръвни стойности, информация за погълнати калории, данни за обмяната на веществата, както и диаграми за физическите натоварвания.

– Не е зле все пак – казва Софи и с това окуражава намесата на Розентретер.

– Чиста от провинения. Успешен биолог с идеална биография. Никакви сведения относно физически и социални простъпки.

– Отнесла ли се е до ЦПСЗ?

– Досега не е подавала иск до Централната посредническа служба за запознанства.

– Тежък период. Нали, момчета? – Киселата физиономия на

Бел и уплашената на Розентретер карат съдийката да избухне в смях. – В този случай ще си спестя предупредителното напомняне за налагане на наказание и ще ѝ предложи помощ. Покана за обяснителен разговор.

– От мен да мине – Бел вдига рамене.

– Тежък период – с лека усмивка Крамер почуква върху своя дисплей. – И така може да се каже.

– Познавате ли обвиняемата? – любезно пита Софи.

– Ценя дискретността на съда. – Крамер ѝ намира с шармантна ирония. – Вие веднъж също сте се срещали с нея, Софи. Макар и при други обстоятелства.

Софи се замисля. Ако тенът ѝ не бе поначало здрав, щяха да видят как се изчервява. Крамер прибира бележника си и се изправя.

– Приключихме ли? – пита Бел.

– Напротив. Едва сега започваме.

И докато Крамер махва за довиждане и напуска залата, Софи затваря преписката и придърпва към себе си нова.

– Следващият, моля.